

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที กลับมา “มานมานะบาฟ” และ “มาเตยจิบาฟ” รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ จดจำพ่อและให้คำแนะนำของท่านแก่ทุกคน
- คำถาม:** บนพื้นฐานของความซาบซึ้งใจที่ลูกจะสามารถรอด (เปิดเผย) พ่อ?
- คำตอบ:** มีความซาบซึ้งว่าเวลานี้เรากลายเป็นของพระเจ้าและท่านกำลังสอนเรา เราต้องแสดงหนทางที่แท้จริงแก่มนุษย์ทุกคน เวลานี้เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เราต้องประกาศชื่อเสียงของพ่อผ่านพฤติกรรมที่สูงส่งของเรา บอกที่คนเกี่ยวกับคำยกย่องของพ่อและคำยกย่องของกฤษณะ
- เพลง:** ท่านคือโชคของวันพรุ่งนี้...

โอมชานติ เพลงนี้แต่งขึ้นสำหรับนักต่อสู้เพื่ออิสรภาพ อย่างไรก็ตามชาวบาร์ดไม่ได้รู้ว่า “โชคของโลก” นั้นหมายความว่าอย่างไร เป็นปัญหาของทั้งโลก ไม่สามารถมีมนุษย์ใดสามารถเปลี่ยนโชคของทั้งโลกหรือเปลี่ยนโลกจากรกให้เป็นสวรรค์ คำยกย่องนี้ไม่ได้เป็นของมนุษย์ หากสิ่งนี้จะกล่าวถึงกฤษณะจะไม่มีใครสามารถประณามเขาได้ มนุษย์ไม่เข้าใจว่ากฤษณะได้เห็นพระจันทร์ที่ถูกเงามืดในคืนที่สี่และดังนั้นเขาถูกประณามได้อย่างไร ในความเป็นจริงไม่ใช่ทั้งกฤษณะและพระเจ้าแห่งกิตะที่จะสามารถถูกประณามได้แต่เป็นบรรพมาที่ถูกระงับ กฤษณะนั้นเคยถูกประณามแต่เป็นเพียงด้วยการพูดว่าเขาได้ลักพาตัวผู้หญิงไปเท่านั้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับชีพบาบา ทุกคนวิ่งตามหาพระเจ้าอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าไม่เคยถูกประณาม ไม่ใช่ทั้งพระเจ้าและกฤษณะจะสามารถถูกประณามได้ คำยกย่องของทั้งสองนั้นมีพลังอย่างมาก คำยกย่องของกฤษณะเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ได้มีคำยกย่องของลักษมีและนารายณ์มากนักเพราะพวกเขาเหล่านั้นแต่งงานแล้ว กฤษณะเป็นกุมารเหตุนี้เองเขาจึงได้รับคำยกย่องมากกว่า พวกเขาร้องเพลงยกย่องลักษมีเช่นเดียวกับนารายณ์ว่าพวกเขา นั้นเต็ม 16 องค์สมบูรณ์และปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์อย่างไร แต่พวกเขาได้นึกถึงกฤษณะไปไว้ในยุคทองแดง พวกเขาคิดว่าคำยกย่องนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้คือความรู้ของพระเจ้าและเป็นพระเจ้าที่ก่อตั้งอาณาจักรของราม (พระเจ้า) มนุษย์ไม่เข้าใจว่าอาณาจักรของราม (พระเจ้า) คืออะไร พ่อมาและให้คำอธิบายของสิ่งนี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกิตะ สิ่งต่างๆ ที่ผิดๆ นั้นถูกเขียนไว้ในกิตะ สงครามไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างฆราวาสและพเนจรและดังนั้นปัญหาของอรชุนจึงไม่เกิดขึ้น พ่อหนึ่งท่านและสอนลูกในโรงเรียนนี้ ไม่ได้มีโรงเรียนในสนามรบ ใช้มีการรบราฆ่าฟันกับมาราว่านที่ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมาयाและเป็นผู้เอาชนะโลก อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้แม้เพียงเล็กน้อย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับพวกเขาที่จะมาภายหลังและเข้าใจ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถอธิบายประเด็นเหล่านี้แก่พวกเขาได้ ไม่มีเรื่องของการยิงธนูของความก้าวร้าวรุนแรงไปยังมีชีพิตาเม ฯลฯ สิ่งต่างๆ เช่นนั้นมากมายได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ ผู้เป็นแม่ควรจะไปและใช้เวลาช่วงหนึ่งกับผู้คนเหล่านั้น บอกพวกเขาเราต้องการพูดกับท่านในสิ่งที่เชื่อมโยงกับสิ่งนี้ เป็นพระเจ้าที่พูดกิตะ นั้นเป็นคำยกย่องของพระเจ้า กฤษณะนั้นแตกต่างไป เราไม่ได้เห็นด้วยกับสิ่งนี้ รูดรา พระเจ้าชีวาพูดว่า “นี่เป็นไฟบุษชายัญของความรู้ของรูดราของท่าน” นี่เป็นไฟบุษชายัญของความรู้ของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน และแล้วมนุษย์ก็พูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูดแต่ในความเป็นจริงเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะถูกเรียกว่าพระเจ้า ลูกควรจะเขียนคำยกย่องของท่านและแล้วเขียนว่าคำยกย่องของกฤษณะคืออะไร เวลานี้ในบรรดาทั้งสองใครเป็นพระเจ้าของกิตะ? “ราชาโยคะที่ง่ายตาย” นั้นได้อ้างอิงไว้ในกิตะ พ่อพูดว่า: มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ละทิ้งสำนักของร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูก และคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ มานมานะบาฟ! มาเตยจิบาฟ! พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก กิตะที่บรรจุงูร์มีที่นั่นพูดโดยพระเจ้า ศรีหมายถึงสูงสุดและดังนั้นสิ่งนี้ใช้กับชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น กฤษณะเป็นมนุษย์ที่มีคุณสมบัติที่สูงส่ง ชีวาเป็นพระเจ้าแห่งกิตะผู้เดียวที่สอนราชาโยคะ ในเวลาสุดท้าย ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดนั้นถูกทำลายและมีการก่อตั้งศาสนาเดียวที่แน่นอน ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมเดียวเท่านั้น ไม่ใช่กฤษณะแต่เป็นพระเจ้าที่ก่อตั้งศาสนานั้น คำยกย่องนี้เป็นของพระเจ้า ท่านนั้นถูกเรียกว่าแม่และพ่อ กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกเช่นนั้น ลูกต้องให้คำแนะนำพ่ออย่างแท้จริง ลูกสามารถอธิบายว่าพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางที่นำพาทุกคนกลับบ้าน เป็นงานของชีพบาบาที่พาทุกคนกลับบ้านเหมือนกับฝูงยุง คำว่า “สูงสุด” นั้นดีอย่างมากด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องอธิบายคำยกย่องของชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั้นแยกจากคำยกย่องของกฤษณะ ลูกต้องพิสูจน์สิ่งนี้และอธิบายความแตกต่างระหว่างทั้งสอง ชีวาไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านเป็นผู้ชำระ

ให้บริสุทธิ์ในขณะที่กฤษณะใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานี้ ใครจะถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด? ลูกควรเขียนสิ่งนี้ด้วย: ด้วยการไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกท่านจึงกลายเป็นลูกกำพร้าที่ไม่มีความสุข ในยุคทองเมื่อพวกท่านเป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกท่านจะมีความสุขอย่างแน่นอน และคำที่เขียนควรชัดเจนมาก พ่อพูดว่า: จดจำฉันและประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีของคุณ แม้กระทั่งเวลานี้ ชีพบาบา กำลังพูดเช่นนั้น ค่ายกย่องที่สมบูรณ์ของท่านควรที่จะมีการเขียนไว้ ขอคารวะต่อชีวา เป็นไปจากท่านที่ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของคุณ ด้วยการเข้าใจวงจรโลกลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ตัดสินใจอะไรที่คุณต้อง ลูกๆ ควรที่จะไปยังอาศรมของชั้นยาสีและพบปะกับพวกเขาเป็นการส่วนตัว เพราะเมื่อพวกเขาอยู่ในชุมชนพวกเขาที่มีความหึงหวงโสมภพมากมาย ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกนั้นจะสามารถแสดงหนทางที่แท้จริงแก่ผู้คนได้อย่างไร พระเจ้าพูด: พ่อแม้กระทั่งยกย่องผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่านี้ มีคำว่า “ผู้ปลดปล่อย” ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: เป็นของพ่อ “พ่ออวดลูก!” และแล้วลูกอวดพ่อ ศรีกฤษณะไม่สามารถถูกเรียกว่าพ่อ ทั้งหมดสามารถเป็นลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาทั้งหมดไม่สามารถเป็นลูกๆ ของมนุษย์หนึ่งคนได้ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งอย่างมากขณะอธิบายแก่ผู้อื่นว่าเราเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงแต่มองดูพฤติกรรมของบุตรพระราช เจ้าชาย! พฤติกรรมนั้นสูงศักดิ์อย่างมาก อย่างไรก็ตามชาวบาร์ตได้ประณามผู้ที่นำเสนอสารนี้(ศรีกฤษณะ) พวกเขาพูดว่า: พวกท่านเป็นชาวบาร์ตด้วย พูดกับพวกเขา ใช้ เราเป็น แต่เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เรากลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและเรากำลังศึกษากับท่าน พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก กฤษณะไม่สามารถพูดเช่นนั้นได้ พวกเขาจะมาเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ภายหลัง กษัตริย์จนาตองเข้าใจทุกสิ่งจากสัญญาด้วยเช่นกัน เขาจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและเข้าฌาน หลายคนก็เฝ้าแต่เข้าฌาน ในฌานพวกเขาได้เห็นโลกที่ไม่มีตัวตนและดินแดนสุขาวดี ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกลงมาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของลูก การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า นักวิทยาศาสตร์เฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะไปยังดวงจันทร์ เป็นไปด้วยความหึงหวงโสมภพที่สุดของวิทยาศาสตร์ที่พวกเขาจะนำมาซึ่งการทำลายล้างพวกเขาเอง ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดบนดวงจันทร์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ดีมากแต่ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาในวิธีที่ชาญฉลาด เป็นพ่อผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดที่ได้ให้คำสอนเหล่านี้แก่เรา ท่านเป็นพ่อของพวกท่านด้วยเช่นกัน ค่ายกย่องของท่านนั้นแตกต่างจากค่ายกย่องของกฤษณะ นี่เป็นไฟบูชายัญของความรู้ของรูตราที่ไม่สูญสลายที่ซึ่งทุกสิ่งนั้นกำลังจะถูกสังเวย ประเด็นเหล่านี้ดีมากแต่ยังคงต้องใช้เวลา ประเด็นนี้ดีมากด้วยเช่นกัน: หนึ่งในนั้นคือการจาริกแสวงบุญทางจิตและอีกหนึ่งนั้นคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อทางจิตสามารถสอนสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่ลูกได้ ลูกควรเขียนประเด็นเช่นนั้น: มานมานะบาฟ! มาเดยจีบาฟ! การจาริกแสวงบุญนี้เป็นไปเพื่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถพาลูกไปในการจาริกแสวงบุญนี้ กฤษณะไม่สามารถทำเช่นนั้น ลูกต้องปลุกฝังนิสัยของการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงไรความสุขของลูกจะยิ่งมากขึ้นตามนั้น อย่างไรก็ตาม มายาไม่ได้ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา ลูกทั้งหมดกำลังทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม มีงานรับใช้ที่สูงส่ง และงานรับใช้ที่ต่ำ เป็นเรื่องง่ายมากที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคน อัจชะ พ่อทางจิต พุณนมัสตถ์กับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนในเวลากลางคืน

ในการที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสผู้คนไปที่ภูเขาเพื่อได้รับอากาศสดชื่น ขณะที่อยู่ที่บ้านหรือในสำนักงานพวกเขาก็จดจำหน้าที่ของพวกเขา ด้วยการออกไปข้างนอกพวกเขากลับมาอิสระจากความคิดเกี่ยวกับสำนักงานของพวกเขา ลูกๆ เองนั้นก็มาที่นี่เพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นด้วยเช่นกัน ลูกกลับมาเห็นเหนือจากการทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้รับความรู้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลนี้ ลูกกลับมาสดชื่นด้วยความรู้และโยคะนี้ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและโลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้น ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากใดๆ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าโลกนั้นจะถูกทำลายไปอย่างสมบูรณ์แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น โลกนั้นเพียงแค่เปลี่ยนไป นี่เป็นนรก โลกเก่า ลูกเข้าใจว่าโลกเก่าคืออะไรและโลกใหม่คืออะไร มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกในรายละเอียด รายละเอียดทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่แน่นอนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีความประณีตอย่างมากเพื่อที่จะอธิบายอธิบายแก่ผู้อื่นเช่นที่ว่าสิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้ในทันที ลูกบางคนนั้นก็อ่อนแอและดังนั้นพวกเขานั้นจึงล้มลงขณะที่กำลังเคลื่อนไป มีคำพูดของพระเจ้าด้วยเช่นกันว่า: พวกเขา กลับมาประหลาดใจ พวกเขา รับฟังความรู้และบอกผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้นี้ ที่นี้มีการบรรจบกับมายา พวกเขาตายจากมายาและเป็นของพระเจ้า และแล้วพวกเขาก็ตายจาก

พระเจ้าและเป็นของมายา พวกเขาได้รับการนำมาเลี้ยงดูและแล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากท่าน มายานั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างมาก เธอพาอายุให้แก่ผู้คนมากมาย ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่ามีชัยชนะและความพ่ายแพ้ การแสดงนี้เป็นการแสดงของชัยชนะและการพ่ายแพ้ เราเคยพ่ายแพ้ก็เลสทั้งห้า เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะได้รับชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้น ในที่สุดแล้วชัยชนะจะเป็นของลูก ในเมื่อลูกเป็นของพ่อ ลูกต้องกลับมามั่นคง ลูกสามารถที่จะเห็นว่ามายาได้ล่อใจมากเพียงไรแก่ลูก แม้กระทั่งเมื่อบางคนเข้ามา เกมบ่อยครั้งก็จบสิ้นลง เวลาที่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า เวลาที่ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว ลูกกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และเวลาทีลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทร ลูกกลายเป็นบราห์มินและแล้วกลายเป็นเทพ ลูกไม่ควรจะลืมสิ่งนี้ หากลูกลืมสิ่งนี้ลูกก็ก้าวถอยหลังและสติปัญญาของลูกก็กลับมาซบเซาอยู่ในเรื่องราวทางโลก ลูกนั้นไม่แม้กระทั่งสามารถจดจำมูรลี ฯลฯ ลูกมีประสบการณ์ของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงว่ายากลำบาก นี่เป็นความอัศจรรย์! ลูกบางคนแม้กระทั่งละอายที่จะติดเข็ม นี้ก็เป็นสำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน ลูกต้องรับการดูถูกดูหมิ่น กฤษณะถูกดูหมิ่นมากมาย เป็นชีพบาบาที่ถูกดูหมิ่นมากที่สุดและแล้วเป็นกฤษณะ และแล้วก็เป็นที่รักของผู้ที่ถูกดูหมิ่นมากที่สุด เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป บาร์ตันนั้นลูกประณามอย่างมากผ่านการดูหมิ่นเหล่านี้ ลูกไม่ควรที่จะหวาดกลัวสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้อย่างสม่ำเสมอ ปลุกฝังนิสัยของการอยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. “พ่ออวดลูก” “ลูกอวดพ่อ” ให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อแก่ทุกคน ชี้หนทางที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความใหม่และความพิเศษในงานรับใช้ด้วยความคิดและคำพูดที่ผสมกันและด้วยเหตุนี้จึงแสดงเวทย์มนตร์ การผสมกันของความคิดและคำพูดทำงานเหมือนเวทย์มนตร์ เมื่อลูกทำสิ่งนี้ เรื่องเล็กๆ น้อยๆ ทั้งหมดของการชุมนุมจะจบลงในขณะที่ลูกจะคิดว่าสิ่งนั้นเป็นเวทย์มนตร์ เมื่อจิตใจของลูกไม่วางเว้นอยู่กับความรู้สึกที่บริสุทธิ์และพรสำหรับทุกคน ความวุ่นวายในจิตใจใดๆ จะสิ้นสุดลง และลูกจะไม่ผิดหวังกับความพยายามของลูก ลูกจะไม่วันก่แล้วในการชุมนุม ด้วยการรับใช้ด้วยความคิดและคำพูดที่ผสมกัน ลูกจะเห็นผลกระทบของงานรับใช้เช่นนั้นอย่างรวดเร็ว เวลาที่ จงกลับมาเต็มไปด้วยความใหม่และความพิเศษในงานรับใช้ และปวงประชา 900,000 คนก็จะกลับมาพร้อมได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: สติปัญญาของลูกจะตัดสินใจได้อย่างถูกต้องแม่นยำเมื่อลูกกลับมาปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง

***** โอม ชานตี *****

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเตชวาริ

เป็นหน้าที่ของใครที่จะไปจากโลกยุคเหล็กที่ไร้รสชาติ ไปสู่โลกยุคทองที่เต็มไปด้วยสาระ?

ทำไมโลกยุคเหล็กนี้ถึงเรียกว่าโลกที่ไม่มีรสชาติ? เพราะไม่มีสาระในโลกนี้ นั่นคือไม่มีผลกำลังเหลืออยู่ ไม่มีความสุข ความสงบ หรือความบริสุทธิ์ ครั้งหนึ่งเคยมีความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ในโลกนี้ ไม่มีผลกำลังนั้นอีกต่อไป เพราะกิเลสทั้งห้าคงอยู่ในโลกนี้ ดังนั้นจึงมีมหาสมุทรแห่งความกลัวอยู่ในโลกนี้ นั่นคือ สิ่งนี้ถูกเรียกว่ามหาสมุทรของบ่วงกรรม และเหตุนี้เองผู้คนจึงไม่มีความสุขและเรียกหาพระเจ้าว่า พระเจ้าพาเราข้ามมหาสมุทรนี้ สิ่งนี้แสดงว่าจะต้องมีโลกที่ไม่มีความกลัวที่นั่นอย่างแน่นอน นั่นคือโลกที่ปราศจากความกลัวที่พวกเขาต้องการจะไป เหตุนี้เองโลกนี้จึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งบาป พวกเขาปรารถนาที่จะข้ามไปสู่โลกของดวงวิญญาณบุญ มีสองโลกด้วยกัน หนึ่งคือโลกยุคทองที่เต็มไปด้วยสาระ และอีกหนึ่งคือโลกยุคเหล็กที่ไร้รสชาติ ทั้งสองโลกคงอยู่บนโลกนี้ อัจชะ